

Ці дзвони боялися сонця і полудня.

Олеся Лященко

Ці дзвони боялися сонця і полудня.
Приходив дзвонар, їх полохав, стривожених,
І звуки летіли налякано голубами,
І мусили падати легко, побожно так.

Дзвонар притулявся - заляклий, розпластаний,
І очі - зі скла найчистішого шибамі,
Аж дзвони ставали гучними й хвилястими.
Із вікон розчинених голуби кидались.